

PÍSEŇ 0617

Každé ráno dostávám darem nový den

Jan Václav Renč

1. Každé ráno dostávám darem nový den, budou v něm růže, bu-de v něm trní, já vím. Každý večer poznávám, jak byl naplněn. Byly v něm růže, bylo v něm trní a já si o něm s tebou vyprávím, s tebou vyprávím. Já vím, ty dny i s růžemi a trním, já vím, že sám je nikdy nenaplím, jen tvá láska, ta naplňuje každým den, jen tvá láska, ta naplňuje každým den.

2. Kamkoliv jsem ruce vztáh v proudu jar a zim, chtěl jsem jen růže, a žádné trní, či vzlyk. Ted' vím, i když po cestách růže vysázím, bez tebe může vzejít jen trní. Ty sám buď mého srdce zahradník, buď můj zahradník. Sám víš, jak těžce rodí země lidí, sám znáš tu trpkou žeň, co pýcha sklídí, /: jen tvá láska mě zúrodňuje každý den. :/
3. Nyní k tobě přicházím se vším, cos mi dal, nesu ti růže, nesu ti trní, ty víš. Rozumíš mým neshodám, zpěvu slz i chval, všechny mé růže, všechno mé trní svou láskyplnou rosou napájíš, rosou napájíš. Jen v ní, v té rose, která nevysychá, jen v ní mé srdce jako dítě dýchá /: a tvá láska mě proměňuje každý den. :/

Václav Renč